

Sygn. akt I ACz 315/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Marek Górecki (spr.)

Sędziowie SA Jerzy Geisler

SA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: **M. G.**

przy uczestnictwie: **T. G.**

o nakazanie i zapłatę

na skutek zażalenia uczestnika na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 9 sierpnia 2012 r., sygn. akt I Co 129/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga Marek Górecki Jerzy Geisler

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy zabezpieczył roszczenie o ustalenie nieważności umowy darowizny z dnia 26 czerwca 2012 r. poprzez ustanowienie zakazu zbywania przez obowiązanego 209 udziałów w Przedsiębiorstwie (...)spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P. o wartości nominalnej każdego z nich w wysokości 1.000 zł oraz wyznaczył wnioskodawcy termin dwóch tygodni do złożenia pozwu pod rygorem upadku zabezpieczenia.

W zażaleniu na to postanowienie pozwany wniósł o jego uchylenie i zasądzenie kosztów postępowania od wnioskodawcy według norm przepisanych. Skarżący zarzucił naruszenie art. 730¹ § 1 kpc w zw. z art. 232 kpc w zw. z art. 61 § 1 kc poprzez błędną interpretację oraz przyjęcie, że wnioskodawca uprawdopodobnił istnienie roszczenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu Okręgowego co do uwiarygodnionego charakteru roszczenia powoda, uznając tym samym zarzut naruszenia art. 730¹ § 1 kpc za niezasadny.

Jak wynika z art. 101 § 1 kc pełnomocnictwo może być w każdym czasie odwołane, chyba że mocodawca zrzekł się odwołania pełnomocnictwa z przyczyn uzasadnionych treścią stosunku prawnego będącego podstawą pełnomocnictwa. Odwołanie pełnomocnictwa jest jednostronną czynnością prawną, która dochodzi do skutku przez złożenie przez mocodawcę oświadczenia woli o odwołaniu pełnomocnictwa. Słusznie wywodzi skarżący, że

oświadczenie takie z mocy art. 61 § 1 i 2 kc zostaje dokonane z chwilą dojścia do pełnomocnika w sposób umożliwiający zapoznanie się z jego treścią (vide: wyrok SN z dnia 10 października 2002 r., V CKN 1234/00, Lex nr 359459).

Skutki dokonania czynności prawnej po wygaśnięciu umocowania określa przepis art. 105 kc, nie zaś zastosowany przez Sąd pierwszej instancji art. 103 kc – regulujący sytuację, kiedy pełnomocnictwo nigdy nie zostało udzielone, albo nie zostało ważnie udzielone. W badanym przypadku odwołania darowizny - czynność prawna dokonana w granicach pierwotnego umocowania jest ważna, chyba że druga strona o wygaśnięciu umocowania wiedziała lub z łatwością mogła się dowiedzieć.

W sytuacji zatem, kiedy uczestnik zawarł w imieniu wnioskodawcy umowę darowizny z samym sobą - zarówno skuteczność odwołania pełnomocnictwa, jak i ważność dokonanej czynności prawnej zależne są od tego, czy uczestnik przed darowaniem sobie udziałów w P.P. H (...) sp. z o.o. powziął wiedzę o odwołaniu umocowania do nieodpłatnego nimi rozporządzania.

Kwestię tę rozstrzygnął Sąd Okręgowy z zastosowaniem zasad doświadczenia życiowego, słusznie przyjmując za wysoce prawdopodobne w relacji syn – ojciec, że pełnomocnik powiadomił mocodawcę o cofnięciu swojego pełnomocnictwa. Nie wydaje się wiarygodne, by wnioskodawca zadał sobie trud urzędowego odwołania umocowania w W. B.i w P. (w formie aktu notarialnego), a zaniechał zawiadomienia o tym głównego zainteresowanego - ojca. Oczywiście dopiero przeprowadzenie postępowania dowodowego, w tym dowodów z przesłuchania świadków zaoferowanych przez wnioskodawcę, przesądzi tę kwestię w sposób ostateczny, do takich wniosków prowadzi wstępne badanie sprawy. Wprawdzie skarżący powołał się na pismo wnioskodawcy z informacją o odwołaniu pełnomocnictwa, sporządzone już po dokonaniu darowizny (w dniu 9 lipca 2012 r.), zaniechał jednak załączenia go do zażalenia, pozostając gołosłownym.

W tym stanie rzeczy roszczenie o ustalenie nieważności umowy darowizny z dnia 26 czerwca 2012 r. należało uznać za wiarygodne, a ponieważ skarżący nie kwestionował istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, zaskarżone postanowienie ma swoją podstawę w art. 730¹ § 1 kpc.

Bezzasadne w tym stanie rzeczy zażalenie uczestnika należało oddalić, a to z mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga Marek Górecki Jerzy Geisler